

Arrest

nr. 160 103 van 15 januari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Bengaal afkomstig uit C(...) M(...) B(...) in het district Dhaka in Bangladesh. U ging naar school tot de zevende graad. In 2006 vertrok u omwille van economische redenen naar Griekenland. In Griekenland kon u echter niet aarden en eind 2007 keerde u terug naar Bangladesh. Eind 2009, begin 2010 begon u te studeren aan een madrassa in uw dorp, waar u ongeveer in augustus 2010 stopte met studeren. In de moskee kwam u in contact met S(...) R(...) en E(...) H(...) die religieuze discussies hielden in de madrassa waar u school liep. Zowel S(...) R(...) als E(...) H(...) waren leden van de "Jamiaat-e-Islami". De Bengaalse autoriteiten dienden een klacht in

tegen S(...) R(...) en E(...) H(...) omdat dat zij betrokken zijn bij de verboden organisatie "Jamaat-ul-Mujahideen Bangladesh" (JMB). Volgens u ging dit om een valse aanklacht omdat de Bengaalse autoriteiten op die manier de macht van de "Jamiaat-e-Islami" wilden breken.

Op 4 mei 2010 kwam de politie u bij uw thuis opzoeken. Omdat u afwezig was, werden uw vader en broer door de politie hardhandig aangepakt, waardoor ze voor verzorging moesten worden opgenomen in het ziekenhuis. Op het ogenblik van bovenvermelde feiten verbleef u bij uw tante in N(...). Na een week ging u naar uw zus in Dhaka, waar u van uw vader vernam dat de politie u zocht. U keerde vervolgens terug naar uw tante in N(...) om daar onder te duiken. U verbleef ongeveer een tweetal weken bij die tante. Tijdens uw verblijf in N(...) ging u op 22 mei 2010 pamfletten uitdelen voor de "Jamiaat-e-Islami". Op 27 april 2010 werd E(...) H(...) aangehouden en op 23 mei 2010 S(...) R(...). Op 26 mei 2010 kwam u te weten dat er een arrestatiebevel tegen u was uitgevaardigd en dat u werd gezocht wegens betrokkenheid bij de "JMB". U werd verdacht een assistent te zijn van E(...) H(...). Na het verblijf bij uw tante keerde u terug naar uw zus, waar u lange tijd verbleef. Omdat u vreesde dat de politie u bij uw zus kon vinden pendelde u tussen de verblijfplaatsen van uw zus en een vriend die in dezelfde buurt woont van uw zus.

Op 15 augustus 2010 vertrok u uit Bangladesh. U nam een vlucht naar Turkije en van daaruit reisde u via Griekenland naar België, waar u op 14 september 2010 aankwam en op 16 september 2010 asiel aanvraagde.

Ter ondersteuning van uw eerste asielaanvraag legde u de volgende documenten voor: uw geboorteakte, uw Nationality Certificate, een attest van de madrassa waar u school liep, een "FIR" (First Information Report), een Ehazar, een "WoA" (Warrant of Arrest), 2 medische attesten (van vader en broer) en twee krantenknipsels waaruit moet blijken dat u wordt gezocht.

Op 18 november 2011 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Zo legde u vage, inconsistente en ongeloofwaardige verklaringen af betreffende uw studies aan de madrassa en de hiermee verbonden problemen. U ging in beroep tegen deze beslissing, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) volgde bovenstaande beslissing in januari 2012.

Op 24 februari 2012 diende u een tweede asielaanvraag in. U verwees naar de problemen zoals u die uiteen gezet had tijdens uw eerste asielaanvraag. Ook verklaarde u dat uw huis op 10 november 2011 in brand werd gestoken door een leider van de Awami League (AL). Op 11 november 2011 werd uw broer, A(...) K(...), gearresteerd en werd hij door de politie gefolterd. Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legde u een klacht over de brand in uw huis, een document in verband met de arrestatie van uw broer en vertalingen voor. De Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nam op 28 februari 2012 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag.

In april 2014 diende u een regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9bis van de Wet van 15 december 1980.

U diende op 17 september 2014 een derde asielaanvraag in. U zou niet teruggekeerd zijn naar Bangladesh. Heden baseert u zich nog steeds op uw eerste en tweede asielaanvraag. In uw derde asielaanvraag haalt u immers aan dat er nog steeds een rechtszaak tegen u nog steeds lopende is. Daarnaast verklaart u dat uw broer, A(...) K(...), die sinds november 2011 werd opgesloten, door de politie gemarteld werd en op 13 februari 2012 aan zijn verwondingen overleed. Uw ouders dienden na zijn dood klacht in bij de politie. Verder haalt u aan dat uw oudere broer, H(...) K(...), en schoonbroer momenteel ondergedoken leven.

Ter staving van uw derde asielaanvraag legt u volgende documenten neer met een vertaling: een overlijdensakte van uw broer, een document van de rechtbank, een brief van uw advocaat in Bangladesh. Ook legde u een brief van uw advocaat in België en een briefomslag voor.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiaire Beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er kan door verschillende opeenvolgende vaststellingen van leugenachtige en vage verklaringen immers geen enkel geloof meer worden gehecht aan uw asielrelaas en wel om volgende redenen.

Vooreerst dient het CGVS u erop te wijzen dat uw algemene geloofwaardigheid reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag ernstig werd aangetast. Het CGVS nam een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die nadien bevestigd werd door de RvV. Er kon namelijk geen geloof worden gehecht aan uw studies aan de madrassa in 2009-2010 en de hiermee verbonden problemen. Met het oog op het herstellen van uw geloofwaardigheid, werd u bij aanvang van het gehoor dat plaatsvond op 17 juli 2015, gewezen op het

feit dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde tijdens uw eerste asielaanvraag. Echter, tot op heden kan u geen afdoende reden geven voor de ongeloofwaardige verklaringen die u toen aflegde. Meer zelfs, u blijft bij deze voorgaande verklaringen en stelt dat deze correct zijn (zie gehoorverslag CGVS p.2/22). **Bijgevolg stelt het CGVS hieromtrent vast dat u in de eerste plaats geen ernstige poging hebt ondernomen om de bestreden beslissing die genomen werd in het kader van uw eerste asielaanvraag te verklaren terwijl het CGVS u hiertoe de mogelijkheid bood. U blijft tot op heden in gebreke om een afdoende uitleg te geven voor de ongeloofwaardige verklaringen die u in het verleden aflegde, hetgeen uw geloofwaardigheid nogmaals aantast.**

Ten tweede legde u reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag ter staving van uw **identiteit** enkel een geboorteakte en Nationality Certificate voor (zie groene map). **Deze documenten kunnen echter geen uitsluitel geven over uw precieze identiteit aangezien hier geen foto opstaat.** Dit is uiteraard een essentieel element om uw identiteit te staven en dit stuk kan dan ook niet als volwaardig identiteitsbewijs gelden. Verder legde u geen enkel ander document voor ter staving van uw identiteit. Nochtans werd u tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten aangezien de identiteit van een asielzoeker een essentieel element in de asielaanvraag, overigens in iedere procedure, is én kan van een asielzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit zo goed mogelijk te staven (zie vragenlijst CGVS p.1). **Bijgevolg hebt u uw identiteit niet aannemelijk gemaakt.**

Ten derde maakte u uw terugkeer naar Bangladesh eind 2007 niet aannemelijk. Hoewel u beweerde dat u van eind 2007 tot augustus 2010 in Bangladesh verbleef, heeft u uw terugkeer en verblijf gedurende deze periode niet kunnen aantonen. **Vooreerst legde u geen enkel geloofwaardig bewijsdocument voor dat uw terugkeer naar Bangladesh kan aantonen.** Nochtans verklaarde u dat u in 2007 naar het Bengaalse counselor office in Griekenland ging en documenten kreeg van de ambassade zodat u kon terugkeren naar Bangladesh. U verklaarde dat u een document kreeg overhandigd waarin stond vermeld dat u wilde terugkeren naar Bangladesh, maar kan dit of enig ander reisdocument niet voorleggen (zie gehoorverslag CGVS p.10/22). **Voorts konden uw verdere verklaringen het CGVS niet overtuigen van uw terugkeer naar Bangladesh.** U was immers niet in staat om spontaan belangrijke gebeurtenissen op te noemen die tussen 2007 en 2010 in Bangladesh plaatsvonden (zie gehoorverslag CGVS p.11-12/22). Zo kon u amper iets vertellen over de Bangladesh Rifles Revolt die in 2009 plaatsvond. Gezien dit om een aangrijpende en belangrijke gebeurtenis in Bangladesh gaat, is het merkwaardig dat u enkel wist te vertellen dat het leger met de Bangladesh Rifles (BDR) vocht en verschillende mensen hierbij omkwamen. Opmerkelijk is ook dat u verklaarde dat u pas na uw aankomst in België, na 14 september 2010, pas op de hoogte werd gebracht van dit incident en aangeeft dat u in België was wanneer dit incident plaatsvond (zie gehoorverslag CGVS p.12/22). Daarnaast verklaarde u dat u nooit over een National Identity Card (NID) beschikte in Bangladesh. Meer zelfs, u verklaarde dat het systeem van NID's nog niet bestond wanneer u in Bangladesh woonde en dit een nieuw systeem is. Opnieuw verklaarde u dat u hier pas van hoorde nadat u Bangladesh zou verlaten hebben (zie gehoorverslag CGVS p.5;15/22). Nochtans beschikt het CGVS over informatie en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat het systeem van NID's werd ingevoerd naar aanleiding van de algemene verkiezingen die in december 2008 in Bangladesh plaatsvonden. Eind 2010 zou de Bangladesh Election Commission reeds 85 miljoen NID's hebben uitgereikt. **Het is dan ook uiterst eigenaardig dat de invoering van de NID's, net zoals de algemene verkiezingen in december 2008, u onopgemerkt voorbij zijn gegaan en u deze niet kan plaatsen in de tijd gezien u zich volgens uw verklaringen ten tijde van deze gebeurtenissen in Bangladesh zou bevonden hebben** (zie gehoorverslag CGVS p.15-16/22). Verder verklaart u dat u geen paspoort kon aanvragen wanneer u in Bangladesh woonde omdat u nog niet volwassen was. Nadat u gewezen werd op het feit dat u in 2010 reeds de leeftijd van achttien jaar had bereikt, verklaart u dat u niet genoeg tijd had om een paspoort aan te vragen en rekende op de hulp van een smokkelaar (zie gehoorverslag CGVS p.5/22). **Hierbij dient het CGVS op te merken dat de door u beschreven reisweg van Bangladesh naar België in 2010 waarbij u hulp kreeg van een smokkelaar, weinig geloofwaardig overkomt.** Zo verklaarde u gebruik gemaakt te hebben van een vals paspoort tijdens uw vluchtgreis van Bangladesh naar Turkije, maar was u niet op de hoogte van de persoonsgegevens die in het paspoort vervat waren. U verklaarde dat u tijdens dit deel van uw reis niet werd voorbereid door de smokkelaar op een eventuele controle op de luchthaven (zie gehoorverslag CGVS p.6-7/21). Het CGVS verwacht niet dat alle details van een paspoort gekend zijn, doch van een asielzoeker die reist met een vals paspoort wordt wel verwacht dat hij essentiële informatie betreffende dit paspoort, zoals de geboortedatum, geboorteplaats, etc. zou kunnen meedelen, gelet op de kans die hij loopt om bij een controle ondervraagd te worden omtrent zijn identiteit en zijn reisdoel. Het is immers algemeen geweten dat op internationale luchthavens veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat om er grondig te worden ondervraagd over reisdocumenten en identiteit, en dit telkens op individuele basis. Het is dan ook niet geloofwaardig dat de smokkelaar het risico zou nemen

u geen aanwijzingen of informatie te geven over wat er diende te gebeuren in geval van een grenscontrole en over de eventuele voor u voorziene reisdocumenten. Het risico voor zowel u als de smokkelaar op ontmaskering is dan ook zeer reëel en het is volstrekt onaannemelijk dat u door de smokkelaar niet nauwgezet werd geïnformeerd over de details van deze reis. Ook zou u met een vliegtuig van Griekenland naar België zijn gereisd en gebruikte tijdens dit deel van uw reis een ander vals paspoort. U gaf aan dat de smokkelaar contacten had op de luchthaven in Griekenland. U gevraagd of u tijdens dit deel van uw reis werd voorbereid door de smokkelaar, antwoordde u dat u de persoonsgegevens uit het paspoort kende, want in tegenstelling tot uw vorige verklaringen geeft u merkwaardig genoeg wel aan dat u kon ondervraagd worden op de luchthaven (zie gehoorverslag CGVS p.8/22). Wat er ook van zij, u legde geen enkel document of ander begin van bewijs neer ter staving van uw beweerde reisweg. **Omwille van bovenstaande argumenten kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw recent verblijf in Bangladesh en de reisweg die u beweert te hebben afgelegd in 2010. Vervolgens ondermijnen deze verklaringen uw algemene geloofwaardigheid verder.**

Ten vierde haalt u naar aanleiding van uw derde asielaanvraag louter bijkomende verklaringen en documenten aan die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, en wijzigt dit bijgevolg niets aan de voorgaande appreciatie van uw asielrelaas. Naast het feit dat er in het kader van uw eerste en tweede asielaanvraag reeds geen geloof werd gehecht en de door uw beweerde problemen in Bangladesh, en het CGVS ernstige twijfels heeft over uw terugkeer naar Bangladesh in 2007, dient het volgende te worden opgemerkt omtrent de verklaringen die u aflegde in het kader van uw tweede en derde asielaanvraag en de voorgelegde documenten in het kader van uw derde asielaanvraag. Zo is het opmerkelijk dat u bij het indienen van uw tweede asielaanvraag, op 24 februari 2012, niets vermeldde over het overlijden van uw broer terwijl hij reeds op 13 februari 2012 gestorven zou zijn. Wanneer u bij de DVZ werd gevraagd waarom u niets van het overlijden van uw broer vertelde bij het indienen van uw tweede asielaanvraag, verklaart u in eerste instantie dat uw broer toen nog niet overleden was. U gewezen op het feit dat uw vorige interview in het kader van uw tweede asielaanvraag plaatsvond op 28 februari 2012, geeft u aan dat u pas later te weten kwam dat uw broer overleden was (zie verklaring meervoudige aanvraag punt 15). Tijdens het gehoor dat plaatsvond op het CGVS op 17 juli 2015, geeft u aan dat u denkt dat u pas in 2013 op de hoogte werd gebracht van zijn overlijden, maar hier geen bewijs van had dus wachtte om opnieuw een asielaanvraag in te dienen tot september 2014 (zie gehoorverslag CGVS p.17/22). Het is dan ook eigenaardig dat de vertalingen van de overlijdensakte van uw broer, net als de vertalingen van de klachten die uw vader indiende na zijn overlijden, dateren van november 2012. Hierbij dient u ook gewezen te worden op het feit dat wanneer u in beroep ging na de weigeringsbeslissing in het kader van uw eerste asielaanvraag in december 2011, u niets vermeldde over de brand in uw huis (10 november 2011) of arrestatie van uw broer (11 november 2011). Verder wist u betreffende de voorgelegde documenten ter ondersteuning van uw relaas, niet met zekerheid te vertellen wie u deze documenten toestuurde (zie gehoorverslag CGVS p.16/22). Ook de brief van uw advocaat in Bangladesh kan niet overtuigen. Het is immers opgesteld op basis van uw verklaringen en vertoont bijgevolg een gesolliciteerd karakter. Ten slotte legde u gecertificeerde kopieën van zowel de klacht die uw vader indiende na de dood van uw broer, als van de vertalingen van deze klachten en de overlijdensakte van uw broer. Naast het feit dat de overlijdensakte van uw broer reeds in het Engels werd opgesteld en er bijgevolg geen vertaling naar het Engels nodig was, is het uiterst opmerkelijk dat u Engelse vertalingen van juridische documenten neerlegt die geprint werden op gouvernement typed paper. Government typed paper wordt immers gebruikt voor gecertificeerde kopieën van gerechtelijke documenten die worden uitgevaardigd door de rechtbank.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen. De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Tevens voert hij de schending aan van *“de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”*.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal), met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

2.5. In navolging van het Commissariaat-generaal kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas noch zijn er elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen. Het Commissariaat-generaal stelde dan ook terecht het volgende vast:

"Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiare Beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er kan door verschillende opeenvolgende vaststellingen van leugenachtige en vage verklaringen immers geen enkel geloof meer worden gehecht aan uw asielrelaas en wel om volgende redenen.

Vooreerst dient het CGVS u erop te wijzen dat uw algemene geloofwaardigheid reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag ernstig werd aangetast. Het CGVS nam een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die nadien bevestigd werd door de RvV. Er kon namelijk geen geloof worden gehecht aan uw studies aan de madrassa in 2009-2010 en de hiermee verbonden problemen. Met het oog op het herstellen van uw geloofwaardigheid, werd u bij aanvang van het gehoor dat plaatsvond op 17 juli 2015, gewezen op het feit dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde tijdens uw eerste asielaanvraag. Echter, tot op heden kan u geen afdoende reden geven voor de ongeloofwaardige verklaringen die u toen aflegde. Meer zelfs, u blijft bij deze voorgaande verklaringen en stelt dat deze correct zijn (zie gehoorverslag CGVS p.2/22). Bijgevolg stelt het CGVS hieromtrent vast dat u in de eerste plaats geen ernstige poging hebt ondernomen om de bestreden beslissing die genomen werd in het kader van uw eerste asielaanvraag te verklaren terwijl het CGVS u hiertoe de mogelijkheid bood. U blijft tot op heden in gebreke om een afdoende uitleg te geven voor de ongeloofwaardige verklaringen die u in het verleden aflegde, hetgeen uw geloofwaardigheid nogmaals aantast.

Ten tweede legde u reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag ter staving van uw identiteit enkel een geboorteakte en Nationality Certificate voor (zie groene map). Deze documenten kunnen echter geen uitsluitel geven over uw precieze identiteit aangezien hier geen foto opstaat. Dit is uiteraard een essentieel element om uw identiteit te staven en dit stuk kan dan ook niet als volwaardig identiteitsbewijs gelden. Verder legde u geen enkel ander document voor ter staving van uw identiteit. Nochtans werd u tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten aangezien de identiteit van een asielzoeker een essentieel element in de asielaanvraag, overigens in iedere procedure, is én kan van een asielzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit zo goed mogelijk te staven (zie vragenlijst CGVS p.1). Bijgevolg hebt u uw identiteit niet aannemelijk gemaakt.

Ten derde maakte u uw terugkeer naar Bangladesh eind 2007 niet aannemelijk. Hoewel u beweerde dat u van eind 2007 tot augustus 2010 in Bangladesh verbleef, heeft u uw terugkeer en verblijf gedurende deze periode niet kunnen aantonen. Vooreerst legde u geen enkel geloofwaardig bewijsdocument voor dat uw terugkeer naar Bangladesh kan aantonen. Nochtans verklaarde u dat u in 2007 naar het Bengaalse counselor office in Griekenland ging en documenten kreeg van de ambassade zodat u kon terugkeren naar Bangladesh. U verklaarde dat u een document kreeg overhandigd waarin stond vermeld dat u wilde terugkeren naar Bangladesh, maar kan dit of enig ander reisdocument niet voorleggen (zie gehoorverslag CGVS p.10/22). Voorts konden uw verdere verklaringen het CGVS niet overtuigen van uw terugkeer naar Bangladesh. U was immers niet in staat om spontaan belangrijke gebeurtenissen op te noemen die tussen 2007 en 2010 in Bangladesh plaatsvonden (zie gehoorverslag CGVS p.11-12/22). Zo kon u amper iets vertellen over de Bangladesh Rifles Revolt die in 2009 plaatsvond. (...). Opmerkelijk is ook dat u verklaarde dat u pas na uw aankomst in België, na 14 september 2010, pas op de hoogte werd gebracht van dit incident en aangeeft dat u in België was wanneer dit incident plaatsvond (zie gehoorverslag CGVS p.12/22). Daarnaast verklaarde u dat u nooit over een National Identity Card (NID) beschikte in Bangladesh. Meer zelfs, u verklaarde dat het systeem van NID's nog niet bestond wanneer u in Bangladesh woonde en dit een nieuw systeem is. Opnieuw verklaarde u dat u hier pas van hoorde nadat u Bangladesh zou verlaten hebben (zie gehoorverslag CGVS p.5;15/22). Nochtans beschikt het CGVS over informatie en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat het systeem van NID's werd ingevoerd naar aanleiding van de algemene verkiezingen die in december 2008 in Bangladesh plaatsvonden. Eind 2010 zou de Bangladesh Election Commission reeds 85 miljoen NID's hebben uitgereikt. Het is dan ook uiterst eigenaardig dat de invoering van de NID's, net zoals de algemene verkiezingen in december 2008, u onopgemerkt voorbij zijn gegaan en u deze niet kan plaatsen in de tijd gezien u zich volgens uw verklaringen ten tijde van deze gebeurtenissen in Bangladesh zou bevonden hebben (zie gehoorverslag CGVS p.15-16/22). Verder verklaart u dat u geen paspoort kon aanvragen wanneer u in Bangladesh woonde omdat u nog

niet volwassen was. Nadat u gewezen werd op het feit dat u in 2010 reeds de leeftijd van achttien jaar had bereikt, verklaart u dat u niet genoeg tijd had om een paspoort aan te vragen en rekende op de hulp van een smokkelaar (zie gehoorverslag CGVS p.5/22). Hierbij dient het CGVS op te merken dat de door u beschreven reisweg van Bangladesh naar België in 2010 waarbij u hulp kreeg van een smokkelaar, weinig geloofwaardig overkomt. Zo verklaarde u gebruik gemaakt te hebben van een vals paspoort tijdens uw vliegtuigreis van Bangladesh naar Turkije, maar was u niet op de hoogte van de persoonsgegevens die in het paspoort vervat waren. U verklaarde dat u tijdens dit deel van uw reis niet werd voorbereid door de smokkelaar op een eventuele controle op de luchthaven (zie gehoorverslag CGVS p.6-7/21). Het CGVS verwacht niet dat alle details van een paspoort gekend zijn, doch van een asielzoeker die reist met een vals paspoort wordt wel verwacht dat hij essentiële informatie betreffende dit paspoort, zoals de geboortedatum, geboorteplaats, etc. zou kunnen meedelen, gelet op de kans die hij loopt om bij een controle ondervraagd te worden omtrent zijn identiteit en zijn reisdoel. Het is immers algemeen geweten dat op internationale luchthavens veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat om er grondig te worden ondervraagd over reisdocumenten en identiteit, en dit telkens op individuele basis. Het is dan ook niet geloofwaardig dat de smokkelaar het risico zou nemen u geen aanwijzingen of informatie te geven over wat er diende te gebeuren in geval van een grenscontrole en over de eventuele voor u voorziene reisdocumenten. Het risico voor zowel u als de smokkelaar op ontmaskering is dan ook zeer reëel en het is volstrekt onaannemelijk dat u door de smokkelaar niet nauwgezet werd geïnformeerd over de details van deze reis. Ook zou u met een vliegtuig van Griekenland naar België zijn gereisd en gebruikte tijdens dit deel van uw reis een ander vals paspoort. U gaf aan dat de smokkelaar contacten had op de luchthaven in Griekenland. U gevraagd of u tijdens dit deel van uw reis werd voorbereid door de smokkelaar, antwoordde u dat u de persoonsgegevens uit het paspoort kende, want in tegenstelling tot uw vorige verklaringen geeft u merkwaardig genoeg wel aan dat u kon ondervraagd worden op de luchthaven (zie gehoorverslag CGVS p.8/22). Wat er ook van zij, u legde geen enkel document of ander begin van bewijs neer ter staving van uw beweerde reisweg. Omwille van bovenstaande argumenten kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw recent verblijf in Bangladesh en de reisweg die u beweert te hebben afgelegd in 2010. Vervolgens ondermijnen deze verklaringen uw algemene geloofwaardigheid verder.

Ten vierde haalt u naar aanleiding van uw derde asielaanvraag louter bijkomende verklaringen en documenten aan die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, en wijzigt dit bijgevolg niets aan de voorgaande appreciatie van uw asielrelaas. Naast het feit dat er in het kader van uw eerste en tweede asielaanvraag reeds geen geloof werd gehecht en de door uw beweerde problemen in Bangladesh, en het CGVS ernstige twijfels heeft over uw terugkeer naar Bangladesh in 2007, dient het volgende te worden opgemerkt omtrent de verklaringen die u aflegde in het kader van uw tweede en derde asielaanvraag en de voorgelegde documenten in het kader van uw derde asielaanvraag. Zo is het opmerkelijk dat u bij het indienen van uw tweede asielaanvraag, op 24 februari 2012, niets vermeldde over het overlijden van uw broer terwijl hij reeds op 13 februari 2012 gestorven zou zijn. Wanneer u bij de DVZ werd gevraagd waarom u niets van het overlijden van uw broer vertelde bij het indienen van uw tweede asielaanvraag, verklaart u in eerste instantie dat uw broer toen nog niet overleden was. U gewezen op het feit dat uw vorige interview in het kader van uw tweede asielaanvraag plaatsvond op 28 februari 2012, geeft u aan dat u pas later te weten kwam dat uw broer overleden was (zie verklaring meervoudige aanvraag punt 15). Tijdens het gehoor dat plaatsvond op het CGVS op 17 juli 2015, geeft u aan dat u denkt dat u pas in 2013 op de hoogte werd gebracht van zijn overlijden, maar hier geen bewijs van had dus wachtte om opnieuw een asielaanvraag in te dienen tot september 2014 (zie gehoorverslag CGVS p.17/22). Het is dan ook eigenaardig dat de vertalingen van de overlijdensakte van uw broer, net als de vertalingen van de klachten die uw vader indiende na zijn overlijden, dateren van november 2012. Hierbij dient u ook gewezen te worden op het feit dat wanneer u in beroep ging na de weigeringsbeslissing in het kader van uw eerste asielaanvraag in december 2011, u niets vermeldde over de brand in uw huis (10 november 2011) of arrestatie van uw broer (11 november 2011). Verder wist u betreffende de voorgelegde documenten ter ondersteuning van uw relaas, niet met zekerheid te vertellen wie u deze documenten toestuurde (zie gehoorverslag CGVS p.16/22). Ook de brief van uw advocaat in Bangladesh kan niet overtuigen. Het is immers opgesteld op basis van uw verklaringen en vertoont bijgevolg een gesolliciteerd karakter. Ten slotte legde u gecertificeerde kopieën van zowel de klacht die uw vader indiende na de dood van uw broer, als van de vertalingen van deze klachten en de overlijdensakte van uw broer. Naast het feit dat de overlijdensakte van uw broer reeds in het Engels werd opgesteld en er bijgevolg geen vertaling naar het Engels nodig was, is het uiterst opmerkelijk dat u Engelse vertalingen van juridische documenten neerlegt die geprint werden op gouvernement typed paper. Government typed paper wordt immers gebruikt voor gecertificeerde kopieën van gerechtelijke documenten die worden uitgevaardigd door de rechtbank.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen. (...)"

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

In zijn verzoekschrift werpt verzoeker vooreerst op dat, in de mate waarin er zich contradicties en omissies in zijn verhaal voordoen, deze zeker niet van dien aard zijn om tot de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas te besluiten. De Raad merkt op dat verzoeker, door zonder meer te stellen dat eventuele tegenstrijdigheden of omissies de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas niet aantasten, voorbijgaat aan de gedetailleerde opsomming in de bestreden beslissing van de elementen die maken dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas. Waar verzoeker het Commissariaat-generaal verwijt hem woorden in de mond te leggen, namelijk als zou hij tijdens zijn gehoor hebben verklaard niet over de Bengaalse nationaliteit te beschikken, terwijl dit nergens in het gehoorverslag kan worden gelezen, wijst de Raad erop dat dit geen grondslag vindt in het administratief dossier. De geciteerde passage waarop verzoeker bovenstaande kritiek baseert is vreemd aan de *in casu* bestreden beslissing en aldus mist dit argument feitelijke grondslag.

Verzoeker is verder van mening dat hij zijn vertrek uit Griekenland in 2007 heeft uitgelegd en heeft uiteengezet waar hij in de periode 2007-2010 heeft verbleven en wat hij er exact gedaan heeft. Hij citeert in dit verband de relevante passages uit het gehoorverslag. De Raad stelt echter vast dat verzoeker hierdoor geen afbreuk doet aan de bovenstaande pertinente en concrete motieven waarom verzoeker niet heeft aangetoond dat hij eind 2007 vanuit Griekenland naar Bangladesh is teruggekeerd en daar tot augustus 2010 heeft verbleven. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van zijn verklaringen. Het louter herhalen van enkele van zijn verklaringen volstaat echter niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. De vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Verzoeker acht het bovendien niet onlogisch dat hij naar aanleiding van zijn derde asielaanvraag louter bijkomende verklaringen en documenten aanhaalt die in het verlengde liggen van zijn eerdere asielaanvragen, nu het grootste deel van de problemen die hem ertoe hebben aangezet zijn land van herkomst te verlaten nog steeds dezelfde zijn. Hij is van oordeel dat uit de nieuwe stukken die hij neerlegt duidelijk blijkt dat hij een reële vrees heeft voor zijn leven en internationale bescherming nodig heeft. Met betrekking tot de contradicties aangaande de sterfdatum van zijn broer, vermeldt verzoeker dat hij nog niet op de hoogte was van de dood van zijn broer op datum van de indiening van zijn tweede asielaanvraag en dat hij dit pas veel later is te weten gekomen. Hij verwijt het Commissariaat-generaal nooit te zijn ingegaan op zijn effectieve vrees om net als zijn broer te worden vermoord en meent dat het duidelijk is "*dat verwerende partij verzoekende partij op dit punt verkeerd begrepen heeft*". De Raad wijst erop dat bovenvermelde kritiek niets afdoet aan de vaststelling dat de nieuwe elementen die in het kader van de derde asielaanvraag worden aangevoerd voortbouwen op eerdere verklaringen waarvan reeds definitief is komen vast te staan dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Verzoeker beweert immers dat zijn broer stierf ten gevolge van foltering op beschuldiging van hetzelfde feit als dat waarvan hij ook zelf wordt verdacht, namelijk betrokkenheid bij een fundamentalistische islamitische organisatie in Bangladesh (stuk 5, gehoorverslag, p. 17, 19). Het Commissariaat-generaal oordeelde reeds in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag dat aan de vermeende vervolging wegens betrokkenheid bij voornoemde organisatie geen geloof kan worden gehecht en weigerde verzoeker de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, welke weigering door de Raad werd bevestigd bij arrest met nummer 74 350 van 31 januari 2012. Wat betreft de door verzoeker neergelegde nieuwe stukken, schaaft de Raad zich achter het standpunt van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Deze stukken kunnen terecht niet kunnen overtuigen om de redenen die hoger worden genoemd. Verzoeker gaat overigens in het geheel niet in op de argumentatie aangaande

de gebrekkige bewijskracht van deze documenten. Dat verzoeker bij het indienen van zijn tweede asielaanvraag nog geen melding kon maken van het overlijden van zijn broer omdat hij daarvan op dat moment nog niet op de hoogte zou zijn geweest, doet op geen enkele wijze afbreuk aan de concrete vaststellingen dienaangaande.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon terecht vaststellen dat verzoeker bij het indienen van zijn tweede asielaanvraag, op 24 februari 2012, niets vermeldde over het overlijden van zijn broer terwijl uit zijn verklaringen bleek dat hij reeds op 13 februari 2012 gestorven zou zijn (verklaring meervoudige aanvraag, punt 15, 20). Wanneer verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn derde asielaanvraag werd gevraagd waarom verzoeker niets van het overlijden van zijn broer vertelde bij het indienen van zijn tweede asielaanvraag, verklaart hij in eerste instantie dat zijn broer toen nog niet overleden was. Pas wanneer verzoeker erop gewezen wordt dat het interview in het kader van zijn tweede asielaanvraag plaatsvond op 28 februari 2012, wijzigt verzoeker zijn verklaring en geeft hij aan dat hij pas later te weten kwam dat zijn broer overleden was (verklaring meervoudige aanvraag, punt 15). Tijdens het gehoor dat plaatsvond op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 17 juli 2015, geeft verzoeker dan weer aan dat hij denkt dat hij pas in 2013 op de hoogte werd gebracht van zijn overlijden, maar hier geen bewijs van had dus wachtte om opnieuw een asielaanvraag in te dienen tot september 2014 (stuk 5, gehoorverslag, p.17). Het is dan ook niet aannemelijk dat de vertalingen van de overlijdensakte van verzoekers broer, net als de vertalingen van de klachten die zijn vader indiende na zijn overlijden, dateren van november 2012. Verzoeker verklaringen zijn dan ook geenszins geloofwaardig.

Gelet op het feit dat in de bestreden beslissing uitvoerig wordt uiteengezet waarom de bijkomende verklaringen en documenten met betrekking tot het overlijden van verzoekers broer niet kunnen worden aanvaard, kan verzoeker niet ernstig voorhouden dat het Commissariaat-generaal nooit is ingegaan op zijn vrees om hetzelfde lot als zijn broer te zullen ondergaan. Verzoeker laat na te verduidelijken, en de Raad ziet bijgevolg niet in, in welke zin het Commissariaat-generaal hem verkeerd zou hebben begrepen. Het is de Raad trouwens volkomen onduidelijk waarom verzoeker in zijn verzoekschrift plots gewag maakt van een vrees om door zijn ooms te worden vermoord, terwijl uit het administratief dossier blijkt dat hij tijdens zijn gehoor heeft verklaard enkel vervolging door de Bengaalse autoriteiten te vrezen (stuk 5, gehoorverslag, p. 19).

2.6. Verzoeker maakt gelet op bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.7. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF